

O B Č I N E
LIST
Š O Š T A N J

Velenje
SP Do 35
LIST
1997
352(497.4 Šoštanj)
9000624.5

KUJZBOR PRT. CENTRE
I. NABAVNIK VELENJE

COBISS

PETEK, 23. MAJ 1997

CENA 100 SIT

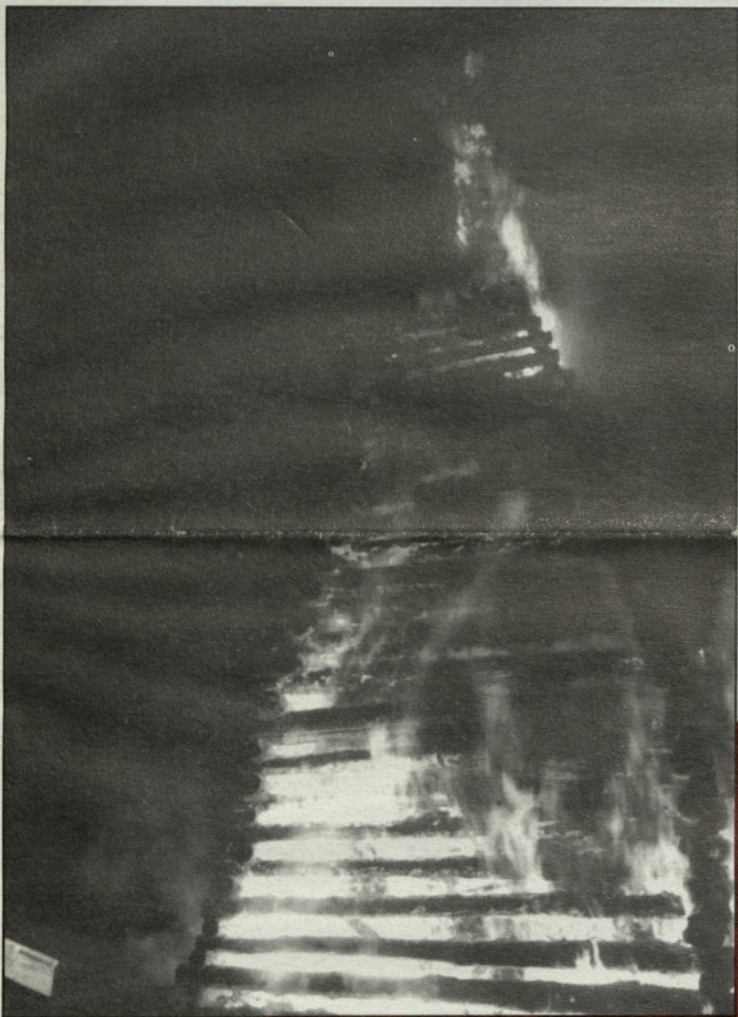
Krajevni praznik v Topolšici

Spomin na preteklost - opomin za prihodnost

Topolščani se že vrsto let na svoj krajevni praznik, 9. maj, oziramo na leto 1945, ko je iz našega majhnega kraja pod Lomom odšla v svet vesela novica o kapitulaciji dela nemške vojske. Ponosni smo na ta dogodek in kot vsa leta doslej smo ga tudi letos proslavili s priložnostno proslavo, ki se je zaključila s kresovanjem.

Dr. Bogdan Menih je v pozdravnem govoru povedal, da podpisu kapitulacije, ki je brez dvoma dejanje velikega zgodovinskega pomena, vodilna državna struktura, po našem mnenju, nikoli ni dajala ustrezne pozornosti in poudarka. Krajanje pa smo prepričani, da ga bo ohranila zgodovina, ki je priča časa in učiteljica življenja.

FOTO: U.M.

NAPOVEDNIK

■ stran 2

Trg bratov Mravljak

Arhitekturno programska ureditev

■ stran 3

Prvi nagradi za orglavce

Pogovor z Emo Zapušek, Tomažem Sevškom in Tino Čas

■ strani 5

Z domačim prijateljem čez mejo

Kakšne dokumente potrebujejo živali

■ stran 6

O lepoti gozda

(Simbolna) raven pomena gozda

SPOROČILO BRALCEM

Uredništvo Lista občine Šoštanj je na svoji redni seji dne 19. maja na podlagi veljavnega zakona o javnih glasilih sprejelo sklep, da si uredništvo pridržuje vso pravico do objave ali neobjave, do krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja pisem bralcev, v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi možnostmi. Vsi nenaročeni prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in priimkom ter naslovom avtorja, po možnosti pa tudi s telefonsko številko, s katero bi bilo mogoče

preveriti avtentičnost. Biti morajo originalo podpisani in poslani v tipkopisu, po faksu ali na računalniški disketi. Izbor prispevkov je samo v pristojnosti uredništva, v skladu z uredniško politiko, po kateri je List občine Šoštanj mesečnik v službi interesov javnosti, občanov občine Šoštanj oziroma civilne družbe.

Bralcem tudi želimo omogočiti, da v čim večjem številu povejo svoje mnenje, kritike, pripombe in pobude, zato jih vzpodbujamo, da nam pišejo.

PRODAJNA MESTA LISTA:

- SEZAM, Trg svobode 4, Šoštanj
- Blagovnica DOLINA, Šoštanj
- Delikatosa DOLINA, Kajuhova, Šoštanj
- Market TOPLICA, Topolšica
- Trgovina POD KLANCEM - KOTNIK, Ravne
- Trgovina MARINA, Skorno

Od pri dlan

Verjamem, da se dobro počutimo le, če smo si dobri med seboj. Tisti, ki govorijo, da je dobrota sirota, zagotovo v svojem srcu prave dobrote niso doživeli nikoli.

Dani Strožič iz Lokovice je 25-letni fant, ki zaradi mišične oboletosti usmerja svoje korake le s pomočjo invalidskega vozička. Bolezen je njegova spremljevalka od rojstva; z imenom mišična distrofija pa so jo poimenovali, ko je bil star pet let. Do svojega trinajstega leta je še bil sposoben obiskovati osnovno šolo Karla Destovnika-Kajuha v Šoštanju, zaključil pa jo je na Zavodu za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku. Prav tu je končal tudi srednjo ekonomsko šolo. Sedaj izredno študira na Fakulteti za organizacijske vede v Ljubljani in do diplome mu manjka še pet izpitov. Dani je živahen sogovornik, tem za pogovor nama ne zmanjka. Poleg študija dela na računalniku, rad bere sociološke in psihološke vsebine, še posebno pa poezijo. Zanimajo ga tudi glasbeni koncerti in opera, vendar ima pri tem večje težave s prevozom. V Ljubljani mu pri nastanitvi in študiju veliko pomaga Društvo mišično obolelih.

Na nas pa je, da mu pomagamo s skromno vstopnino, ki jo bomo dali za obisk dobredelnega koncerta, ki bo v Lokovici v nedeljo, 8. junija, ob 15. uri. Sodelovali bodo ženski in moški pevski zbor Lokovica, otroški pevski zbor župnije Sv. Mihaela, ansambla Lokoviški fantje in Šaleški fantje, Irena Vrčkovnik in Strašna Jožeta. Zbrani denar bo namenjen nakupu elektromotornega invalidskega vozička.

Majda Menih

Ko pričnejo fantje na vaših pobirati jajčka, praznuje god zaščitnik gasilcev, sveti Florjan. Že kar nekaj let zapovrstjo se ob tem dnevu zbero gasilci iz šoštanjskega poveljstva, da počaste svojega patrona. Se pred osamosvojitvijo Slovenije so šoštanjski gasilci, takrat verjetno prvi, v svečanih uniformah z vso častjo v zvonik cerkve Sv. Florjana dvignili nove zvonove. To je bilo za tiste čase še sila provokativno dejanje, katerega so jim odsvetovali celo "vele-možje" iz takratne občinske Gasilske zveze Velenje. Pa se šoštanjski gasilci niso ustrašili. Če jim ogenj ne pride do živega, jim tudi trenutna politika ne bo. Pa se je orosilo marsikatero oko ob pogledu na strumnost v gasilskem špalirju. Škof g. Kramberger je takrat zvonove blagoslovil, gasilci so jih dvignili v vrh zvonika. Sedaj kličejo ob godu sv. Florjana že nekaj let zapovrstjo "ognjeno bratovščino" k procesiji. Letos se je pri cerkvi zbralo okoli štirideset gasilcev iz vseh društev naše občine. S seboj so prinesli tudi praporje, da bi bilo vse bolj svečano. Ob koncu pa, kot se spodobi, klobasa, pečenka pa steklenica piva ali čaša vinca. Pa ne le za gasilce, tudi za vse ostale ga je bilo dovolj.

PeRa

FOTO: PeRa

Dani ne le da poezijo bere, tudi sam pesni že nekaj let. Poskušajte začutiti z njim v naslednji njegovi pesmi:

OAZA SANJ

Samska sreča puščavnika je ta da ljubi naravo da uživa sadove njene da ne rabi tujih oči puščavnik srečen je in zadovoljstvo njegovo da živi da biva.

Čar puščave je v tem da je pustila za sabo pretekli svet prihodnost napredka uživa pa v mirovanju, breztežju zdaj.

FOTO: MaM

DELO SVETA OBČINE NA 24. SEJI

Minuli četrtek so svetniki Občine Šoštanj opravili eno važnejših sej v letu, saj so v dobrih treh urah dela obdelali 13 točk dnevnega reda, ki imajo za delovanje občine veliko težo. Obsežen zapisnik na 18 straneh s 23. seje so svetniki brez pripomb potrdili in ugotovili, da so realizirani vsi sklepi.

Pri obravnavi osnutka odloka o zaključnem računu proračuna občine za leto 1996 so svetniki sočasno s tolmačenjem predlagatelja obravnavali tudi poročilo Nadzornega odbora o istem aktu. Na ta način je bilo svetnikom osnutek lažje sprejeti, saj je bil s strani tega organa ocenjen pozitivno in brez večjih pomanjklivosti. Ob tem so neposredno ocenili tudi delo nadzornega odbora, z ugotovitvijo, da je le-ta svoje delo opravil kvalitetno in korektno.

Spremembe in dopolnitve sklepa o Premoženjski bilanci občine Velenje, ki je eden izmed izhodiščnih podatkov za delitev premoženja, so svetniki potrdili brez razprave.

Pri obravnavi zajetnega svežnja gradiva o osnutku sporazuma o dokončni delitvi premoženja bivše občine Velenje med novo nastale tri občine so pomagali strokovni delavci iz Mestne občine Velenje. Po uvodnem nagovoru župana dr. Meniha je po pravni plati delo na tem področju razložil g. Ojsteršek in svetnike seznanil z vsem, kar bo še potrebno postoriti, predno bodo občine postale dejanski lastniki premoženja. Svetniki so nato osnutek sporazuma sprejeli brez pripomb. Res pa je tudi, da so o delu pri njegovi pripravi bili sproti seznanjeni. To je morda tudi priznanje članom skupne komisije iz občine Šoštanj, da so svoje delo opravili. Ko bodo ta osnutek sprejeli še na svetih ostalih dveh občin, bo končno sprejemanje sporazuma o delitvi premoženja predvidoma na naslednji seji v mesecu juniju.

Nekaj več časa so se svetniki zadržali pri obravnavi predloga odloka o proračunu občine Šoštanj za leto 1997. Od ustnih pripomb s prejšnje seje in pisnih pripomb jih je bila večina upoštevana oziroma je bila zanje podana pisna razlaga v gradivu za sejo. Pred sejo so še v zakonitem roku poslali na osnutek proračuna amandmaje Zeleni Slovenije. Pri obravnavi posameznih amandmajev pa le-ti pri svetnikih niso dobili podpore. Poudarek vsebine amandmajev je bil na delitvi sredstev, ki jih občina pridobi na naslov taks za varstvo okolja, da naj se le-ta delijo približno linearno po vseh krajevnih skupnostih in da se ne delijo po ključu med tremi občinami. Tudi predlog s strani kmečkega lobija, da se postavka za kmetijsko dejavnost iz 9,8 milijona SIT poveča za 2 milijona SIT ni bil v celoti upoštevan. Že sama ta postavka je vprašljiva, saj za kmetijsko dejavnost pri financiranju občin država ne prispeva niti tolarja. Kolikor se v proračunu občine namenja za to dejavnost, je to stvar politike in poslušna občine za težave v tej panogi gospodarstva. Seveda se s tem siromašijo ostale postavke proračuna. Na koncu usklajevanja so svetniki sprejeli odlok o proračunu občine za leto 1997, ki je letos težak 693 milijonov SIT na strani prihodkov in skoraj 719 milijonov SIT na strani odhodkov. Primanjkljaj 25 milijonov SIT predlagatelj predvideva iz državnega proračuna, ki pa še ni sprejet. S tem je dana zelena luč, da se pristopi k izvajanju projektov, zapisanih v proračunu. Koliko bomo uspešni, bomo videli ob koncu leta. Odgovorni za uspeh so župan kot tudi svetniki, ki so proračun potrdili.

FOTO: U.M.

Občina pa je od tega dne bogatejša še za Odlok o gospodarskih javnih službah, ki ureja področja komunalne infrastrukture in ostala važna področja v občini.

Komisija sveta za spremljanje, organiziranje in upravljanje s športnimi objekti je ugotovila, da v občini še niso zreli pogoji za ustanovitev javnega zavoda za šport.

Svetniki so sprejeli Pravilnik o oddaji poslovnih prostorov v najem in določanju cen najemnin. Na to praznino je opozoril nadzorni odbor, zato so ga strokovne službe takoj pripravile.

Tudi pred skoraj pol leta obravnavani osnutek Odloka o oskrbi s toplotno energijo iz sistema daljinskega ogrevanja so svetniki na današnji seji dokončno sprejeli brez pripomb.

Positivno mnenje so dali svetniki tudi k predlogu sklepa, da se sme odprodati stanovanje in kletne prostore na Cesti talcev v Šoštanju, ki so last Občine.

Na pobude, dane na prejšnji seji, da se prične postopek razrešitve štirih članov sveta, so na tej seji sprejeli ugotovitelni sklep in z njim razrešili s funkcije člana sveta g. Petra Radojo iz OO SDS. Za ostale pobude se postopek ustavi in preneha oziroma miruje do pravne razlage.

Na koncu seje je g. Matjaž Cesar, predsednik krajevne službe Šoštanj, želel župana in svetnike opozoriti in seznaniti o problemih, ki mučijo mesto. Namreč širi se čedalje večji nered in kaljenje nočnega miru, divjanje z avtomobili, parkiranje po pločnikih, težki tovornjaki pa so zasedli mesto. Prodajalci s svojo kramo zasedajo parkirna mesta - v mestu ni urejenega prostora za takšno vrsto prodajanja. Zahteval je večjo prisotnost in učinkovitost policije iz Velenje, ki je ni nikjer videti in čutiti. Župan je obljubil, da bo svet temu namenil posebno točko dnevnega reda in nanjo bo povabil komandirja policije ter odgovorne iz Mestne občine Velenje.

S tem je bila seja končana, svetniki pa so imeli občutek, da so tokrat opravili dobro delo!

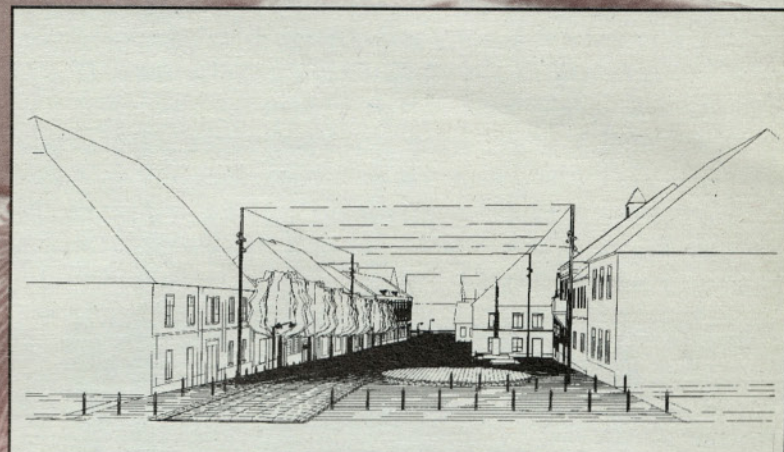
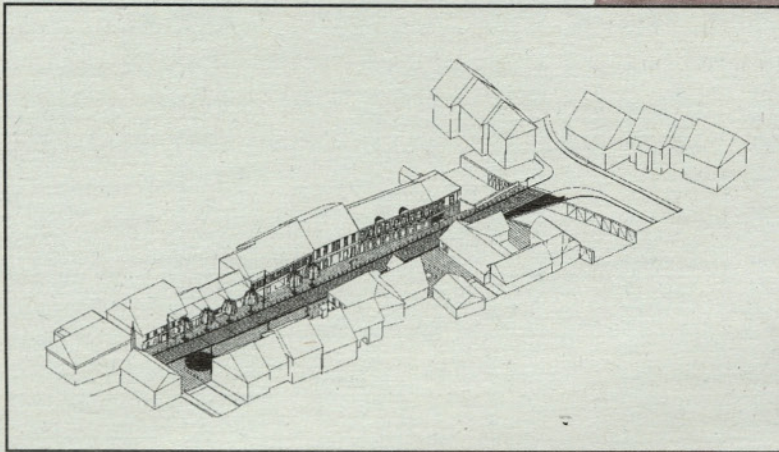
*Predsednik Sveta občine Šoštanj
Anton Skornšek*

DELO OBČINE

ARHITEKTURNO PROGRAMSKA UREDITEV TRGA BRATOV MRAVLJAK

Komisija za okolje in prostor je med drugim obravnavala idejne zasnove Trga bratov Mravljak. Ob obravnavi gradiva, ki ga je pripravilo podjetje arhitekta Nandeta Korpnika, se je komisija odločila, da predstavi zamisli arhitektov bralcem Lista občine Šoštanj. Z delnim povzetkom iz obširnega gradiva zdaj na ta način realiziramo ta sklep.

Komisija za okolje in prostor

Po veljavnem Ureditvenem načrtu naj bi se v prihodnosti Trg bratov Mravljak zaprl za ves motorni promet. A ta ukrep je vezan na vrsto pogojev, ki zaenkrat še niso izpolnjeni, in se tudi ne ve, kdaj bo mogoče izpolniti vsa določila Ureditvenega načrta. Zato je potrebno predvidevati rešitev, ki bo zadovoljivo regulirala motorni promet in dopuščala varen peš promet. Rešitev bi naj bila dokončna oziroma z minimalnimi posegi tudi v primeru, če bo kdaj trg zaprt za ves motorni promet.

Trg bratov Mravljak leži v svoji vzdolžni smeri obrnjen proti severu-vzhodu. Na zgornjem delu (jugo-zahodni del) je razširjen. Na obeh koncih se trg skoraj pravokotno zaključuje s prometnima cestama. Trg je povezan s sosednjim trgom pred občinsko stavbo z eno pešpotjo in z eno za promet odprto ulico. Skozi trg bi naj bil dovoljen promet delno kot enosmerni (iz južne strani), zaradi dostopa do sosednjega trga (iz severne strani) pa v obeh smereh. Promet bi naj bil omejen in voden s kovinskimi tipiziranimi konfini. Za pešča bi naj bil trg prehoden v vse smeri. Južni razširjeni del bi naj bil bogatejše opremljen in bi bil oblikovan kot prireditveni prostor. Severni del ureditve se potegne čez most in se razširi na obstoječi konstrukciji mostu.

Skozi cel trg potegnjeni žloti vzporedno omejujeta pet metrov širok pas, ki bi naj bil izdelan iz granitnih kock, položenih v potrebne plasti peska. Žloti sta izdelani iz prefabriciranih betonskih korit in opremljeni s požiralnimi rešetkami iz litega železa. Levo in desno od pasu, izdelanega iz granitnih kock in omejenega z zbirnimi žlotami, bi naj bile površine tlakovane z granitnimi grobo brušenimi kamnitimi ploščami. Skozi cel trg se v njegovi vzdolžni smeri potegneta dve zbirni žloti. Le-ti pobirata vso meteorno vodo, ki je v rahlem naklonu z leve in desne strani speljana vanje in v smeri proti severu, do dobrih dveh tretjin trga. Ker se od te točke teren začne dvigati, se meteorna voda izteka v nasprotno smer (iz smeri mosta, proti notranjosti trga).

Skozi trg bi naj bil dovoljen promet delno kot enosmerni (iz južne smeri), zaradi dostopa do sosednjega trga (iz severne strani) pa v obeh smereh. Promet bi naj bil omejen in voden s kovinskimi tipiziranimi konfini. Vzdolž pet metrov širokega pasu je na levi zahodni strani urejeno bočno parkiranje (10 parkirnih mest). Na drugi desni strani v smeri prometa, bi naj na razširjenem delu trga bilo urejeno parkiranje (14 parkirnih mest) pod kotom 90° in nižje še 6 bočnih parkirnih mest. Za pešča bi naj bil trg prehoden v vse smeri. Južni razširjeni del bi naj bil bogatejše opremljen in bi bil oblikovan kot prireditveni prostor.

Vsi komunalni vodi bi naj se vodili v zbirni kineti, ki bi potekala pod pet metrov širokim pasom, omejenim z žlotami in tlakovanim z granitnimi kockami. Granitne kocke bi naj bile položene na plast peska, tako da bi jih bilo možno brez škode odstraniti ob kakršnemkoli remontu ali novi montaži komunalnih vodov in položiti na novo.

Trg bi bil osvetljen z uličnimi svetilkami. Večji prostor bi se dodatno okviril z lesenimi stebri, na katere bi se namestili reflektorji, ki bi lahko osvetlili cel trg ali samo lokalno določen element in prostor na trgu. Ulične svetilke bi se izdelale namensko in bi se oblikovale posebej za Šoštanj. Izdelale bi se iz kovinskih cevi in zvončastih, že industrijsko izdelanih kap iz opalnega stekla. Kovinski stebri bi se izdelali iz jeklenih cevi. Stebri bi bili opleskani v vzorcu in v barvah, določenih v šoštanjskem grbu. Kovinski stebri bi bili povezani z nerjavečo žico, ki bi služila okrasnemu označevanju ob določenih prazničnih dnevih in mestnih prireditvah. Konfini bi se izdelali iz litega železa in namensko za Šoštanj. Kovinski stebriček bi lahko bil obarvan ali puščen v barvi kovine. V primeru, da bi se trg zaprl za motorni promet, bi se konfini odstranili.

Lesena krožna ploščad, oblikovana kot prireditveni oder, bi se izdelala iz hrastovih plohov in zaščitila z brezbarvnim mat lakom. Ploščad bi bila položena na osnovni tlak.

Razširitev obstoječega mostu se izvede kot lesen podest, izdelan iz hrastovih masivnih plohov. Podest je v višini ene stopnice dvignjen in zaključen s kovinsko ograjo, izdelano iz tipskih kovinskih profilov. Druga stran mostu je zaključena iz montažnih prefabriciranih betonskih elementov.

Klop bi bila sestavljena iz masivnega podstavka iz teraco betona in vrhnjih masivnih hrastovih plohov, privijačenih na betonski podstavek. Leseni del klopi se zaščiti z brezbarvnim mat lakom.

Rešetka okoli drevesnih debel je iz litega železa in je tipizirana (zbrana kot že zagotovljen industrijski izdelek).

Ob obnovi trga bi bilo dobro določiti tudi smernice opremljanja fasad hiš, ki gledajo na trg. Hiše so barvno že obdelane v veljavnem ureditvenem načrtu, priporočljivo pa bi bilo delno sprostiti toge umetnostno zgodovinske kriterije in dopustiti delno komercializacijo fasad. Svetlobni napisi, komercialni plakati in oglasna mesta lahko precej pripomorejo k hitrejši oživitvi Trga bratov Mravljak.

*Nandeta Korpnik, dipl.ing.arh.
Željko Marin, dipl.ing.arh.*

Na podlagi Zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS št. 18/74 in 34/88) objavljamo

JAVNI RAZPIS za oddajo poslovnega prostora v najem

Predmet oddaje je poslovni prostor - trafika na avtobusni postaji v Šoštanju, kvadrature 8, 80 m², z možnostjo soup-rabe sanitarij. Izhodiščna najemnina za poslovni prostor - lokal znaša 11,00 DEM/m² in se bo obračunavala mesečno po srednjem tečaju Banke Slovenije. Poslovni prostor je namenjen za trafiko

oziroma mirno dejavnost in se oddaja za nedoločen čas.

Interesenti naj dostavijo pisne ponudbe v zaprti kuverti z oznako "Javni razpis, oddaja lokala - NE ODPIRAJ", v roku 8 dni od objave in sicer do vključno 30. maja 1997 na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj.

Ponudba oz. vloga naj vsebuje dejavnost najemnika ter ponujeno ceno za m² najemnine. Vlogi naj bo priloženo tudi dokazilo o izpolnjevanju pogojev za opravljanje dejavnosti. O izbiri najemnika bo na predlog komisije odločal župan. Vsi interese-nti, ki bodo oddali ponudbo pravočasno, bodo o izbiri pisno obveščeni.

OBČINA ŠOŠTANJ

NAŠI OBČANJ

SMRTI

Ivanka MRZEL, Cankarjeva 16, Šoštanj
Leopoldina MEŠIČ, Skorno 8
Anton PLEŠNIK, Aškerčeva 5 b, Šoštanj
Apolonija ROČNIK, Zavodnje 31

POROKE

Jerneja PIRTOVŠEK, Skorno 17 in
Danijel POPRASK, Skorno 32

Karolina PUŠNIK, Gaberke 256 in
Andrej OMERZA, Aškerčeva 3 a, Šoštanj

Milena JEVŠNIK, Zavodnje 38 in
Jernej KODRUN, Zavodnje 2 b.

L I S T

Jajčarija!

veti Florjan je eden tistih svetnikov, ki je bil ljudem zmerom najbolj pri srcu. Kako tudi ne! Na nešteti podobah, v nešteti kipih je stal pred njimi kot mogočen zavetnik z golido v rokah, ko gasi gorečo hišo pod seboj. Ljudje so videli pri tem svojo borno domačijo, hram, hlev in kozolec ter molili, da bi se slavni svetnik tudi pri njih izkazal, če bi ga kdaj doletela nesreča.

V resnici je ogenj, ki ga sveti Florjan gasi, manj pomemben kakor voda, ki jo ima zmérom pri roki. Legenda namreč pravi, da so Florjana v Dioklecijanovih časih z mlinskim kamnom okoli vratu vrgli v reko Anizo (Enns) na Gornjem Avstrijskem. In ko ga je par volov vozil na kraj, kjer naj bi bil pokopan, sta vola od žeje že onemogla, na tem mestu pa je začel izvirati studenec, ki je bil pozneje daleč naokoli znan zaradi svojih zdravilnih moči. Večer pred Florjanovim - s 3. na 4. maj - pa poteka tudi eden najlepših fantovskih običajev - pobiranje jajc, ki smo ga letos izvedli topolški fantje. Na ta dan se je zbral cvet topolških fantov na našem zbirnem mestu. Seveda brez muzikantov ni šlo. Ko se je začelo mračiti smo pričeli z našo obveznostjo - pobiranjem jajc. Običaj pravi, da mora gospodinja večer pred Florjanovim pripraviti jajca, vzeti izpod stehe nekaj blagoslovljenega lesa iz »snopa«, prinesiti iz kašte suhih klobas in natočiti vrč mošta za prežejne fante. Vse to postavi na okno ali v kuhinji na ognjišče. Ponoči pridejo fantje, ki najprej ob zvokih harmonike ubrano zapojejo Florjanovo pesem, poiščejo in

poberejo nastavljenе reči ter krepko potegnejo iz vrča. Njihova dolžnost je, da na ugaslem ognjišču zanetijo ogenj, iz blagoslovljenega lesa pa naredijo križec, ki ga zataknejo za vrata ali na zid.

Tem napotkom smo sledili tudi topolški fantje. Zbralo se nas je precejšnje število. Svoje vrste smo okrepili z novimi močmi - rekruti. Morate pač razumeti, da so nekateri iz naših vrst stopili v zakonski jar. in so za nas za vedno izgubljeni. Moram priznati, da smo na začetku ob spremljavi harmonike Florjanovo pesem zelo ubrano zapeli, tako da je marsikateri gospodinja ob spominih na mladostne dni, pa tudi gospodarju, ob spominu, kako je sam pel svoji Micki, zadržalo srce. Prav tako pa ne smem skrivati, da se je proti jutru naša ubranost pri pesmi postopoma izgubila, toda naše poslanstvo smo uspešno opravili.

V soboto, 17. maja, pa smo priredili jajčarijo. Povabili smo vse Topolščane, da se skupaj z nami povešijo. Pripravili smo kuhana jajca in spekli »šnite«, za veselo razpoloženje pa je skrbel ansambel Roberta Golčnika, vsem znane super harmonikaša. Bilo je res veselo, toda Topolščanov je bilo žal in iz neznanega razloga zelo malo.

Ampak vseeno, hvala vsem, se vidimo zopet drugo leto, kot pravi tista pesem: "Oj zdaj gremo, oj zdaj gremo, nazaj še pridemo!"

Topolški fantje

Glasba bogati duha

Pred mesecem in pol je v stolni cerkvi v Mariboru potekalo 26. tekmovanje mladih orglavcev Slovenije. Orglavci so tekmovali v različnih kategorijah, pač glede na starost in letnik učenja. Tomaž Sevšek in Valentina Čas iz šole mag. Eme Zapušek sta v svojih kategorijah oba dobitnika 1. nagrade. Z njimi smo se pogovarjali večer pred Tomaževim odhodom v Leipzig, kar je bila posebna nagrada za najboljšo izvedbo slovenske skladbe.

Lahko rečemo, da je Ema Zapušek ena prvih v dolini pa tudi v Sloveniji, ki je pozornost ponovno usmerila na ta veličastni instrument in sistematično vzpodbudila izobraževanje mladih orglavcev v vsem slovenskem prostoru. Njena zasluga je tudi, da je velenjska glasbena šola edina v državi, ki nudi orglavcem poleg nižjega tudi srednje izobraževanje.

Na začetku ste bili sami, kaj vas je pritegnilo in navduševalo?

Ema Zapušek: To je zelo dolga zgodba. Naj bom kar se da kratka. Najbolj me je pritegnil fantastični zvok orgel, širok, raznolik in izjemno zanimiv. Seveda pa mi je tudi prostor, kjer so orgle, torej cerkev - kjer orgle najlepše zvenijo - vabljiv, ker mi je tudi ves duhovni svet zelo blizu; človek kot tak, razmišljanje o človeku in seveda umetnost, ki se ga najgloblje dotika. In to me je fasciniralo. Študij o orglah sem začela povsem iz lastnega interesa, saj takrat ni bilo še nobenih izsledov, da bi lahko do danes orglarstvo doživelo takšen razcvet.

Z izredno toplim, prijateljskim odnosom ste za orgle navdušili tudi mlade.

Tomaž: Res je, da te na začetku fascinira zvok. Najbolj pa te orgle pritegnejo, ko pa začneš spoznavati literaturo in proučevati dela, napisana za orgle, ta so zelo lepa, specifična - ne predstavljam si jih na nobenem drugem instrumentu. Zdi se mi, da ta bogati repertoar vsebuje toliko lepih stvari, ki te enostavno morajo potegniti. Če te ne, je nekaj narobe.

Tomaž, če se ne motim, si se ti že zapisal glasbi. Po maturi na velenjski gimnaziji odhajaš na študij v Freiburg v Nemčijo. Verjetno veliko vadiš, ti ostane še kaj prostega časa?

Tomaž: Seveda veliko vadam, vendar se to ne da programirati. Doma sedem za orgle in pričnem. Včasih mi gre dobro in vadam tudi tri, štiri ure skupaj.

Zanima pa me mnogo stvari. Sama glasba ni enostransko usmerjena, brez široke splošne izobrazbe ne moreš uspeti. Le tako lahko tudi stvar dojameš, igraš, delaš glasbo.

Ema: Tudi sama vzpodbujam širino, glasbenik mora znati jezike, matematika je pomembna pri izračunavi menzur pri piščalih, računalništvo. Čimbolj si vsestranski, boljše ti bo v življenju.

Najmlajša na letošnjem tekmovanju si bila Valentina, je bilo naporno?

Valentina: Orgle igram šele drugo leto. Po štirih letih klavirja me je Ema vprašala, če bi začela igrati še orgle. Zdelo se mi je zelo zanimivo. Orgel nimam doma, zato sem zelo hvaležna Emi, da lahko vadam pri njej. Če je doma, nehoti poslušam moje igranje in me popravlja. Tudi tako se veliko naučim. Pa tudi v cerkvi Sv. Mihaela vadam pogosto. Moja starostna kategorija je bila na sporedu prvič. Bilo je zanimivo in poučno.

Ema: V prvem letu dobiš šele osnove. Dve leti sta bili zelo kratek čas, da se je Tina tako dobro pripravila, da je že šla na tekmovanje. Velik uspeh je, da je po tako kratkem času že sposobna odigrati na tekmovanju, ki ima svoje zahteve, velik instrument... Tina je pokazala precejšno zrelost, zdržala pritisk tudi na javnem koncertu, ki je bil neposredno sneman. Prvič, najmlajša in prva nagrada. Čestitke.

Tina in Tomaž pod Eminim budnim očesom

Orgle so instrument, ki že več kot dva tisoč let vzbuja spoštovanje. Ohranile so se stoletja in na naših tleh preživele tudi pol stoletja, v katerem se je o njih zelo malo slišalo, predvsem zato, ker so veljale le za sakralni instrument. Kako je s koncertnimi dvoranami pri nas?

Ema: V Sloveniji ima ljubljanski Cankarjev dom edino koncertno dvorano z orglami. V Velenju pa bomo kmalu dobili drugo. Dvorana bo zelo prijetna in že sedaj čutimo, da bo imela dušo. Orgle se vedno izdelajo unikatno na prostor. Mi smo jih kupili pri firmi Allgauer na Dunaju. Izdelujejo se skoraj ročno, zato to traja kar precej časa. Orgle že stojijo, omara, še brez piščali. Krasila jih bo podoba svete Cecilije.

Ta nova pridobitev bo izrednega pomena tudi izobraževanju. Tako bomo imeli že v začetku avgusta poletno orgelsko šolo, ki jo bo vodil Nicolas Kynaston iz Anglije.

Vaši učenci so že na visokih glasbenih šolah v tujini, predvsem v Avstriji, Tomaž odhaja v Nemčijo...

Ema: Zelo sem vesela, da odhajajo... in se vračajo. V mestih, kjer so stoletja negovali tradicijo, razvijali in dopolnjevali tehniko igranja na orgle, je glasba prisotna na vsakem koraku. Študenti imajo na številnih koncertih priložnost, da slišijo znane glasbenike. Študirajo pri izredno dobrih profesorjih. S tem pridobijo veliko izkušenj. Ko se vrnejo, njihovo znanje bogati tudi naš prostor.

Tudi v prihodnje vsem želim veliko veselja in uspehov pri poustvarjanju na tem veličastnem instrumentu, saj s tem vsakemu, ki orglam prisluhne, nudite posebno glasbeno doživetje, ki je v poplavi melodij danes redko.

Urša Menih

POGOVOR

70 **ljubljska banka**

Splošna banka Velenje d.d.
Velenje

NOVA STORITEV LJUBLJANSKE BANKE SPLOŠNE

BANKE VELENJE d.d.

Vse varčevalce in poslovne partnerje obveščamo, da je odslej tudi Ljubljanska banka Splošna banka Velenje d.d. vključena v mednarodno mrežo za hitro nakazovanje denarja po svetu -

WESTERN UNION.

Z vključitvijo v ta sistem lahko ponudimo komitentom novo storitev, ki ima nekaj bistvenih prednosti v primerjavi z običajnim nakazilom v tujino. Te so:

- hitro pošiljanje denarja v in iz več kot 130 dežel v vseh delih sveta
- naslovnik lahko prejme denar v nekaj minutah od vplačila
- v vseh deželah poteka to poslovanje praviloma v domači valuti.

Enostavnost in zanesljivost tega poslovanja je namenjena vsem tistim, ki so v tujini na službenem potovanju ali na počitnicah in naletijo na nenačrtovane težave. Pomembno je, da storitev poteka le med fizičnimi osebami, fizično osebi, ki denar pošilja in fizično osebo, ki denar potrebuje oziroma je prejemnik denarja.

Novo storitev vam nudimo v dveh naših enotah, in sicer v **ekspozituri Rudarski in ekspozituri Mozirje**, kjer lahko dobite tudi podrobnejše informacije.

KMETIJSKA ZADRUGA ŠALEŠKA DOLINA
Š O Š T A N J , Trg svobode 12

VAS VABI

V SVOJE MESNICE :

- MESNICA ŠALEK PRI PRISLANU
- MESNICA Z DELIKATESO - TOMŠIČEVA 10 B
- MESNICA ŠOŠTANJ ZA KAJUHOVIM DOMOM.

IN PRENOVLJENO KMETIJSKO TRGOVINO V VELENJU.

NA DELOVNI ENOTI VELENJE - TURN PA LAHKO KUPITE JABOLKA

OD PONEDELJKA DO PETKA OD 12. DO 16. URE.

ZIDAK DOBRE VOLJE

8. - 15. maj
Teden Rdečega križa

zdravniki in medicinske sestre celjske regije.

V tem tednu so se z dodatno poštno znamko in s prostovoljnimi prispevki zbirala sredstva za mladinsko zdravilišče na Debelem rtiču. Med številnimi aktivnostmi je Območna organizacija RK Velenje v Topolšici pripravila strokovno srečanje zunanjih sodelavcev Rdečega križa, ki delajo na področju izobraževanja prve pomoči. Udeleženci so tako bili

zdravniki in medicinske sestre celjske regije. V Škalah je bilo svečano razvite prapora krajevne organizacije RK, spremljano s prijetnim kulturnim programom in gosti.

Osnovna šola Gorica pa je bila gostiteljica finalnega kviz tekmovanja učencev osnovnih in dijakov srednjih šol o poznavanju dejavnosti RK in odvisnostih. Šoštanj je zastopala le ena ekipa - kviza so se udeležile učence 7. razreda OŠ Bibe Roeka.

ZANIMIVOSTI

KO ŠE JEZERA
NI BILO

Danes napotila sem se tako, da v mesto Šoštanj kar peš se bom podala, saj hčerke ni bilo doma, da bi me lahko peljala. Mislila sem si tako, mogoče da kateri ustavi bo, da vzela me bo v vozilo svoje. Pa šmentana reč, pa prav zares, vozilo nobeno ustavilo se ni, tako sem hodila v mesto kar peš. Pa kaj zato, še mal mi ni mar, saj imam jaz časa dovolj. Hodila sem počasi in gledala naravo okoli. Z gaberške ceste že pridem jaz dol, zagledam jezero, kjer nekoč Družmirja vasica raztezala se je naokoli in polje je dajalo živeža dovolj. Tako so mi prišli spomini v glavo, kako lepo je nekaj v Družmirju bilo, so se ljudje veselili in srečni so bili, imeli so trgovine in gostilni dve, da lahko so kupili in zaplesali še. Gori na gričku pa cerkev je stala, daleč na okoli župnija se je imenovala. Svetega Mihaela za patrona si je izbrala, pokojnim pa velik prostor dala. Ljudje slišali so že govoriti, da kmalu vasi več ne bo, vas da pogreznila se bo. Saj to ni mogoče, ljudje so ihteli, da zgodilo bi se to,

le komu je napoti vasica naša. Družmirje to. Na veliko rudarji kopali so rudo črno, da z njo so hranili elektrarno in rudarji z zaslužkom družino svojo. Kmalu v vasi Družmirje hiše razpoke so dobile, da kmete in vaščane so z grozo opozorile, da treba poiskati si bo nave domove. Iz zemlje že voda prodira in novi prostor si izbira. Najprvo na poti je cerkev bila, ljudje so ihteli, ker rušit so jo začeli, z eksplozijo močno zgrudila se je vsa. Že začeli so kmetje in vaščani se izseljevati in v nova domovja se naseljevati. Pomagala ni nobena solza, ker voda od solz močnejša je bila. V Družmirju kmetje, obrtniki, delavci so živeli in krasna polja so imeli. Zdaj jezero veliko tam stoji, starejšim ljudem pa še spomin budi. Naj kmetij nekaj še imenujem, saj v spominu jih še imam, zato povem naj jih še vam. Bodjani, Srebreti, Drmoli, Kosarji, Miklavi, Božiči, Tamšeti, Slivniki, Verneki, Novaki in še več drugih bilo je naokoli.

Kako lepo je nekoč Družmirje bilo, ko še jezera ni bilo.

Gaberke, 8. 11. 1996

84 letna, rojena Gaberčanka
Rozalija Čas

PUŠČAVNIK

Nekoč je živel... Da, nekoč je živel nek posebež. Pa kaj, boste rekli, je pač živel, kaj nas to briga. Mogoče res ne, ampak nikoli ne smemo pozabiti, da nas življenje lahko potegne na čudna in nepredvidljiva pota, katerih morda nismo želeli ali predvidevali. Ampak življenje nam pogosto začrta svojo pot. Da ne bom dolgovozila.

Prvomajski dnevi, ko začutiš utrip življenja in diha pomladi, so me z mojo družino zapeljali v naravo. Včasih smo jih počastili z nageljnom v gumbnici, zdaj pač vsak drugače. In zaradi patriotizma (ali plitkega žepa), smo si privoščili le sprehode in uživali v opazovanju prebujanja življenja. In ker v našo družino spada tudi kosmati pes, ki je na takih pohodih glavni, smo jo mahnilo za njim. Kam?

V gozd. Zahotelo se mi je šmarnic, teh dehtečih cvetic. Ravno sem se spomnila, kje rastejo, pa smo jo mahnilo v Zidaretove pečine. Vzpon je precej strm in pri moji kondiciji pomeni to dosti sopihanja. Ampak bilo je vredno. Šmarnic sicer ni bilo, zato pa smo nekje sredi hriba odkrili veliko odprtino, podobno Mornovo zijalki. Začuden smo se ozrli na vrh te votline, premera kakšnih 10 x 8 metrov in zapazili na njej tri železne kline. "Kaj bi le to pomenilo", smo se

vprašali, ko smo stopili tudi v notranjost jame, ki daje čutiti lepote kraškega sveta, ter še neraziskane prostore. Zanimanje me je ob vračanju domov poneslo še dalje. "Gotovo kdo od domačinov ve kaj o tej zadevi", si tiho porečem in se najprej oglasi pri lastniku te zemlje, gospodu Pocajtu.

Takšnale je zgodba. V to jamo se je leta 1939 naselil neki Marko. Sam se je prekrstil v Puščavnika. Kot so nepredvidljiva pota usode, tako je bil v preteklosti nepredvidljiv ali pa zanesenjaški tudi on. Po virih, pri gospodu Stanetu Konovšku in gospe Žerjav, sem izvedela tudi ostalo. Človek je bil res posebež. Predhodno je živel urejeno življenje. Morda bi si ustvaril tudi dom in družino, vendar so bile njegove misli druge. Hotel je napraviti avion. Nato še perpetuum mobile. Vse svoje premoženje in zasluženi denar je vložil v ta dva projekta. In propadel.

Ker je bil po tem tako razočaran nad življenjem, je šel živet v Zidaretove pečine, v to jamo. Ampak njegov nemirni duh in da ne bi živel od prosjačenja pri svojih 35 do 40 letih (starost je okvirna), si je nad to jamo omislil gugalnico. In to ne navadno. Gugalnica je bila velika, izgledala je kot čoln in v njo je bilo mogoče

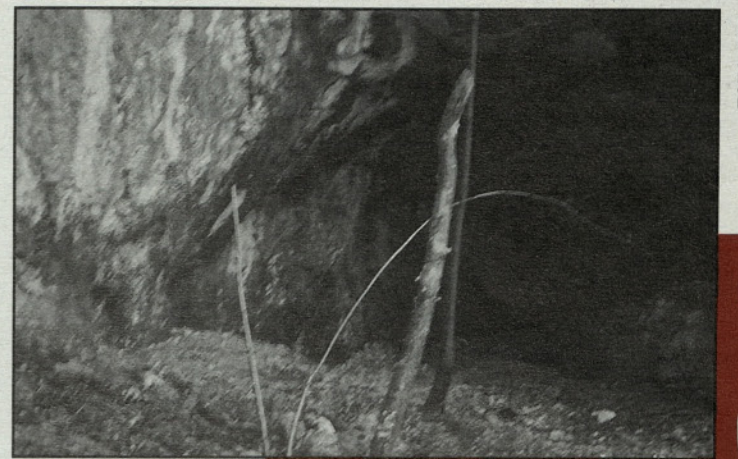

FOTO: MIKO

spraviti dvanajst oseb. Bajse se je k njemu hodila gugat gospoda in celo sam Vošnjak ga je obiskal. Ob nedeljah se je, predno so začeli prihajati obiskovalci, pri njem oglasila žandarmarija in okoliški otroci so morali naložiti kamenja v to gugalnico, ter jo pognati, da so ugotovili vzdržnost klinov, ki mu jih je skoval kovač Lukov Franc, v živo skalo pa jih je vgradil sam Marko Puščavnik. Viri pravijo, da je lovil polhe in jih nosil okrog pasu ter da je s seboj vodil jazbeca. V njegovi votlini mu je delala družbo tudi lisica ter v les vklesana morska deklica. Da so se tisti, ki so hodili k njemu na obisk dobro počutili, jim je igral na improviziran klavir, seveda ne zas-tonj. Vstopnina je bila 1 din.

V tej votlini je preživel tri leta. Med vojno je izginil neznano kam. Domnevajo, da so ga izsledili Nemci, ki so vkorakali v deželo.

Danes na tem mestu ni več čolnagugalnice, ni več morske deklice, ostali so le trije klini na vrhu pečine, ki pričajo, da se je tu nekaj dogajalo. In ostale so seveda legende, ki krožijo okrog, saj pričakujejo v nadaljevanju te votline in ob dodatnem raziskovanju še več votlin in še več posebnosti.

In takšen je konec zgodbe. Konec nečesa, kar človeka privlači in mu ne da miru, da ne bi tega izvedeli tudi drugi. To je tudi vse. Ampak nekoč je vseeno živel Puščavnik Marko.

MIKO

PRIJETNO DOPOLDNE

Medobčinska zveza prijateljev mladine skrbi tudi za to, da otroci miselno aktivno, delovno in zabavno preživijo kak prosti dopoldan. V Kajuhovem domu v Šoštanju so zato v torek, 29. aprila, dopoldne pripravili Otroško kavarno. Urška in kitarist Sašo pripravita za otroke zanimive urine. Izdelujejo rože iz papirja, rišejo, pojejo in se igrajo igrice.

Le zakaj starši otrok ne pošljejo v večjem številu na taka druženja, saj je to veliko bolj koristno, kot da otroci čas, ko starši pospravljajo ali nakupujejo, preživijo pred televizijo.

Sm

FOTO: ŠM

Zmotili smo jih pri tomboli. Kdo bo prvi zavpil "Bingo"?

Z INVALIDSKIM VOZIČKOM V PODKRAJ

Ramšak Franciško mi je uspelo fotografirati v bližini velenjskega zdravstvenega doma. Malo sva poklepetali, pa mi je med drugim zaupala, da jo vodi pot na banko.

Sicer živi v domu oskrbovancev. Leva roka ji vsled hude minule nesreče skoraj nič ne služi.

Kljub težavam, ki jo tarejo, kaže veder obraz. Obenem se je tudi pohvalila, da se tudi z invalidskim vozičkom še kam pride.

Pogosto, seveda kolikor hišni red dopušča, se zapelje v Pesje ali pa včasih kar v Podkraj.

R. Ž.

FOTO: R. Ž.

ANSAMBEL PUŠNIK NA POTI H KASETI

V Gaberkah pri Šoštanju že deseto leto deluje ansambel Pušnik. Sestavljajo ga harmonikar - klavirist Ervin Pušnik, baritonist - basist Karel Pušnik, ki tudi poje in kitarist ter solo pevec Jože Vertovšek. Ansambel igra narodno zabavne viže in zabavne ever-green melodije.

Nastopajo na raznih prireditvah - radi pridejo, kamorkoli jih povabijo: na veselice, plese, ohceti. Sodelujejo tudi na srečanjih ansamblov, festivalih in koncertih širom Slovenije.

Pripravljajo pa se tudi za nemško govorno področje. Ansambel Pušnik trenutno urno pili lastne skladbe za kaseto, za katero želijo, da bi izšla še letos pri Igorju in Zlatih zvokih.

KAJ KDAJ JE

Planinsko društvo Šoštanj vabi:

Sobota, 7. 6. - tradicionalni pohod na Smrekovec (1577 m)

Start bo izpred gostilne Grebenšek med 7. in 8. uro.

Posebni brezplačni avtobus bo odpeljal izpred Rdeče dvorane v Velenju ob 7. uri, iz Pesja (pri železniški postaji) ob 7. 05, izpred AP Šoštanj ob 7.15 uri ter ob 7.20 iz Florjana. Povratak bo na enaki relaciji ob 18. uri.

Nedelja, 8. 6., ob 15. uri - dobrodelni koncert v Lokovici (glej 1. stran)

Četrtek, 12. 6., ob 17. uri - Petje na vasi v Topolšici

Medobčinska zveza društev upokojencev prireja v okviru tedna upokojencev v četrtek, 12. junija, ob 17. uri v Topolšici petnajsto srečanje pevskih skupin z gosti iz sosednjih občin z naslovom Petje na vasi. Sodelovalo bo približno dvesto pevcev. Veseli bodo, če boste tudi vi med poslušalci!

Š P O R T

1. planinsko orientacijsko tekmovanje v Šoštanju

Dejavnost Mladinskega odseka Planinskega društva Šoštanj je raznovrstna, saj poskušamo zadovoljiti mnogo različnih želja, ki se pojavljajo ob naših aktivnostih. Naša osnovna in najpomembnejša dejavnost je izletništvo, ob ostalih aktivnostih pa smo pričeli gojiti tudi orientacijo, ki je zelo pomembna za vsakega planinca. Tako smo se člani mladinskega odseka odločili, da bomo organizirali svoje tekmovanje, saj tekmujejo na planinskih orientacijskih tekmovanjih že tretje leto. Prav tekmovanja, ki jih prirejajo planinska društva iz širše celjske regije, so nam bila vzor in merilo pri pripravi lastnega tekmovanja, ki je bilo hkrati tudi tretje tekmovanje v orientacijski ligi Savinjskega MDO v sezoni 1996/97. Omenim naj še to, da na planinskih orientacijskih tekmovanjih lahko nastopi vsakdo, saj so tekmovalci razdeljeni v šest različnih starostnih kategorij, od osnovnošolcev do starejših članov in družin ter da je to ekipno tekmovanje (3 - 5 članov ekipe).

Ideji sledi realizacija

O razvijanju naše ideje smo seveda morali seznaniti Upravni odbor našega društva, ki je bil navdušen nad našo pripravljenostjo za izvedbo takšnega tekmovanja. Prav tako nam je društvo zagotovilo finančna sredstva, brez katerih tekmovanje ne bi bilo izvedljivo in nas tako razbremenilo dodatnega dela pri iskanju sponzorjev. Pričeli smo z delom in ena izmed prvih odločitev je bila, da bodo za naše tekmovanje veljala strožja pravila; prvokrat smo predvideli tudi različne praktične naloge, kot so prva pomoč, vozli in orientacija. Določili smo tudi "dan D", ko naj bi se tekmovanje zgodilo - sobota, 5. aprila 1997. Razpis tekmovanja je bil objavljen v Planinskem vestniku, v Obvestilih PZS, v Razpisu akcij Mladinske komisije PZS in v Planinskih akcijah 1997, poslali pa smo ga na različne naslove. Tako so prijave prihajale in prihajale in se ustavile na številki šestdeset ekip, kar je za planinsko orientacijsko tekmovanje ogromna številka. Rad bi poudaril, da na planinskih orientacijskih tekmovanjih sedaj še ni štartnine, ki bi lahko odvrnila marsikatero ekipo, saj vse stroške krije organizator s pomočjo sponzorjev. Bolj ko se je bližal 5. april, bolj se nam je organizatorjem (Brina Jerič, Matej Kortnik in Bojan Rotovnik) dvigala delovna temperatura, saj takšno tekmovanje zahteva veliko časa in energije, še posebno, če ga organiziraš prvič. Kar malce nestrpnost smo pričakovali tekmovanje v želji, da bi ga kar najbolje izvedli in da bi vse že enkrat minilo.

Peti april 1997

Končno je le prišel dan tekmovanja, ki se je za nas organizatorje začel prav mučno, saj smo morali začeti z delom že pred šesto uro zjutraj, kar je za nas študente zelo nerazumljiva in skoraj nočna ura. Razobesili smo oznake kontrolnih točk in pripravili startno mesto. Prve ekipe so prišle kar kmalu, tako da smo morali po hitrem postopku odpraviti kontrolorje na kontrolne točke. Po zaključenih prijavih ekip smo ugotovili, da je prišlo enainpetdeset ekip iz šestnajstih različnih društev, kar pomeni skoraj dvesto ljudi na enem mestu. Če se zbere toliko nestrpnih ljudi, željnih tekmovanja, je treba tekmovanje kar začeti in tako so po danih splošnih navodilih prve ekipe krenile na pot ob 8. uri in 45 minut, zadnja pa je "vzela pot pod noge" nekaj minut čez 10. uro. Postavili smo dve skoraj čisto različni progi s štirimi variantami za tekmovalce različnih kategorij. Večina kontrolnih točk je bila mrtvih, kar pomeni, da so morale ekipe, ko so prispele do kontrolne točke, preluknjati kontrolni list s perforatorjem. Na kontrolnih točkah, kjer je bilo potrebno reševati praktične naloge, so bili navzoči kontrolorji, ki so spremljali in ocenjevali delo ekip ter bi opravljali tudi obveščevalno delo ob morebitnih poškodbah tekmovalcev. Na srečo poškodb ni bilo

Opravljanje praktične naloge na kontrolni točki

Tekmovanje je kljub posameznim manjšim zapletom potekalo zelo tekoče in kar kmalu so začele prihajati prve ekipe, ki so postopoma odhajale na malico v gostišče Ačman, v katerem imajo razumevanje za planince, saj se nemalokrat zgodi, da smo v kakšni gostilni planinci nezazeleni, ker pač nismo oblečeni v večerno toaleta.

Vsega je enkrat konec

Malo pred dvanajsto uro so prispele skoraj vse ekipe in organizatorji smo lahko pričeli z računalniško obdelavo podatkov, tekmovalci pa so bili na malici ali na ogledu bližnjih znamenitosti, kot je npr. Rotovnikova jama. Pričakovane med tekmovalci je bilo vsako minuto večje, saj namenoma nismo predhodno sporočali delnih rezultatov, tako da je lahko skoraj vsaka ekipa upala na najvišjo uvrstitev. In prišlo je težko pričakovano zadnje dejanje našega tekmovanja, to je razglasitev rezultatov. Potekala je malce po 13. uri. Pričeli smo z družinsko kategorijo, pri najslabše uvrščeni ekipi in postopoma prihajali do najboljše ter tako nadaljevali v vsaki kategoriji do kategorije, v kateri so tekmovali najmlajši, in kjer je bila tudi nestrpnost največja. Vsaka ekipa, ki se je tekmovanja udeležila, je prejela priznanje in brošuro PD Šoštanj - 90 let, najboljše ekipe v posameznih kategorijah pa so prejele še pokal. Tako se je tudi končalo 1. planinsko orientacijsko tekmovanje v Šoštanju, ki se ga bodo nekateri spominjali z velikim veseljem drugi pa z malo manjšim, saj takšna pač so vsa tekmovanja.

Utrujeni organizatorji in kontrolorji po končanem tekmovanju

Vrstni red ekip:

Kategorija A (učenci do 6. r. OŠ): PD Vojnik, PD Braslovče, PD Velenje, PD Žalec 1, PD Zabukovica 2, PD Vinska Gora, PD Šoštanj 2, PD Poljčane 2, PD Zabukovica 1 in PD Polčane 1.
Kategorija B (učenci v 7. in 8. r. OŠ): PD Ljubno ob Savinji 2, PD Velenje, PD Slivnica pri Celju 1, PD Šoštanj 2, PD Braslovče, PD Vojnik, PD Ljubno ob Savinji 1, PD Zabukovica 1 in PD Žalec 1.
Kategorija C (mladina od 1. letnika SŠ do vključno 25. leta starosti): Taborniški rod Pusti grad Šoštanj, PD Žalec 2, PD Vitanje 2, PD Vojnik in PD Gornja Radgona.
Kategorija D (mlajši člani od 26. leta do vključno 39. leta starosti): PD Žalec, PD Vinska Gora in PD Poljčane.
Kategorija E (starejši člani nad 40. letom starosti): PD Vojnik, PD Slivnica pri Celju ter PD Braslovče in PD Zabukovica.
Kategorija F (družine): Športno društvo Andraž, PD Žalec 1, PD Žalec 2, PD Braslovče in PD Zabukovica.
Žal smo morali diskvalificirati kar petnajst ekip zaradi preokrajšane omejitve časa.

Sponzorji

Zahvalili bi se še našim sponzorjem, brez katerih bi bila izvedba tekmovanja zelo vprašljiva. Naši sponzorji so bili: Občina Šoštanj, Športna zveza Šoštanj, Papirnica Pero in seveda Planinsko društvo Šoštanj.

Vsem tekmovalcem se za udeležbo zahvaljujemo in upamo, da boste v prihodnjem letu prišli v še večjem številu, organizatorji pa se bodo še bolje pripravili, saj smo pridobili mnogo novih izkušenj in spoznanj, ki so potrebna za pripravo planinskega orientacijskega tekmovanja.

Bojan ROTOVNIK

V GABERKAH KOLESARSKI TRIM

ulturnica je zopet poskrbela za veselo, pa tudi športno popoldne. Odzvalo se je kar 62 biciklistov. Start se je pričel pri trgovini Ramšak, vožnja pa je potekala vse do gostilne Rihter v Razborju. Da bi kolesa bolj tekla, so zopet poskrbeli gaberški gasilci. Dosti laže je bilo slediti veselim zvokom, ki so prihajali iz gasilskega kombija, le-tega pa je vozil sam predsednik gasilcev Karel Judež. Na cilj smo prispeli v različnih časovnih razdaljah, pač vsak po svojih močeh in sposobnostih. Eno pa je bilo gotovo, vsi smo se morali pri Rihterju odžejati. Kljub naporu so bili vsi fantje razigrani. Tako se je Branko pošalil s svojim bratom Mirkom ter mu v odsotnosti obesil bicikel precej visoko na bližnjo lipo. Res si se moral od srca nasmejati, ko si opazoval to početje. Že tu je komisije ocenjevala, kdo ima najstarejše kolo ter kdo bi bil najstarejši oziroma najmlajši vozač. Vreme je bilo čudovito, kot

naročeno za to veselo popoldne. Vračali smo se zopet različno. Sama sem bila med tistimi, ki smo se ustavili še pri Tonetu. Gospa Milka nas je pogostila z odlično prekajeno svinjsko glavo, seveda je bil zraven tudi njen dober domač kruh iz krušne peči, tudi čebula ni manjkala. Gospodar Branko pa je poskrbel, da je bil na mizi domač jabolčnik. Komaj smo dobro pomalicali, že smo zaslišali veselo muziko iz vračajočega se kombija. Treba se je bilo priključiti. Nekaj pa me je razžalostilo, če sem odkrita, tudi ujezilo. Nihče se ni spomnil na otroke, saj jih je bilo med nami kar nekaj. Le-ti so navadno žejni, pa tudi lačni postanejo, saj vendar rastejo. Sigurna sem, da niso imeli vsi ob sebi staršev, da bi poskrbeli za potrebno.

V Gaberkah je bilo vse lepo pripravljeno za podelitev nagrad. Komisijo pa so sestavljali Anton Plešnik, Marjan Gomboc in Drago Rezman. Najstarejši bicikl je vozil Mirko Vrhovnik, lastnik le-tega pa je bil žal že pokojni, njegov stric Ručman, nekdanj živčev v Mozirju. Drugi je bil Franc Navodnik iz Gaberk, tretja pa Tončka Rezman. Najmlajša voznica je bila Ines Kumer (7 let) in najstarejša Tončka Rezman (69 let), najmlajši kolesar Gregor Ravljen (9 let) ter najstarejši Franc Navodnik (73 let). Najbolj oddaljeni: Marjan Gomboc iz Velenja, Majda Obšteter iz Raven in Edi Dolar iz Plešivca. Nagrado za družinski trim sta prejela Mišo Ravljen in Emil Kotnik, oba iz Gaberk.

Končala bi z vrsticami: lahko je žal vsakomur, ki je imel možnost oziroma je kolikor toliko zdrav, pa se vabilu ni odzval.

FOTO: R.M.

R. M.

PONOVEN START NA 3. SLOVENSKO NOGOMETNO LIGO

Končal se je redni del ligaškega tekmovanja v Celjski podzvezi. Nogometaši Usnarja so po slabem začetku v jesenskem delu, ko so pristali na četrtem mestu, po dobrih pripravah uspešneje tekmovali v pomladanskem delu. Z zadnjo zmago nad Krškimi (2:0) v zadnjem rednem kolu, ki se je odvijalo v soboto, 17. maja, na domačem igrišču pod vilo Široko, so spomladanski del končali brez izgubljene tekme na prvem mestu lestvice. S tem so si zagotovili najboljši startni položaj v play-offu. Tako predsednik Stevančevič in trener Buškovič z igralnim kadrom (Čanič, Tajnik, A. Sulejmanovič, Uršnik, Kraljevič, Novak, Daničič, E. Sulejmanovič, Praprotnik, Kovačič, Smajlovič, Fenko, Puckmeister, Mrkonjič, Gabrič, Čirič, Gregorčič, Osterc, Zlodej) že drugič zapovrstjo ciljajo na uvrstitev v 3. slovenski

nogometni ligi - vzhod, kar si igralci po prikazanih igrah tudi zaslužijo. Lestvica po koncu rednega dela ligaškega tekmovanja:

USNJAR	16	12	22	68:8
VRANSKO	16	10	42	30:12
TIM LAŠKO	16	9	43	35:13
KRŠKO	16	6	73	22:12

Prvo tekmo v play-offu, kamor so se uvrstile štiri najboljše ekipe rednega dela, je Usnarj odigral v torek, sledi pa še pet kol. Zadnja tekma se bo odvijala 7. junija, ko bomo tudi izvedeli, ali se je Usnarju uspelo uvrstiti v 3. SNL.

I. F.

FOTO: U.M.

S štirinožnim družinskim članom v tujino

SUET ŽIVALI

Ob nezadržnem približevanju poletja so nam vedno bliže počitnice in misel na potovanja. Mnogi preživijo svoj oddih na morju, drugi na celini, veliko pa jih do željenega počitniškega mesta potuje tudi preko meje. Kaj, kako, s čim - preko meje za ljudi ne bom omenjal. Omenil pa bom nekaj stvari, ki jih moramo urediti in upoštevati, če v tujino potuje vaš štirinožni prijatelj.

Ljudje imamo takšne in drugačne dokumente, precej podobne dokumente pa potrebujejo tudi vaši domači ljubljenci. Pes ali muca dobi ob cepljenju knjižico, v katero boste vpisali osebne podatke vašega prijatelja. Tja lahko nalepite tudi sliko.

Za prestop meje je potrebno tudi potrdilo, da pes ali muca ne kaže znakov kužne bolezni. Le-to se prav tako nahaja v isti knjižici. To potrdilo vam bo izpolnil in potrdil veterinar, zatorej se pred potovanjem ali prestopom meje oglasite pri vašem veterinarju.

V knjižici je tudi vpisano, proti katerim boleznim je bil pes ali muc cepljen. Cepljenje proti steklini je obvezno, za prestop meje pa nekatere države zahtevajo tudi cepljenje proti kugi, leptospirozi, parvovirozi in hepatitisu. Proti naštetim boleznim uporabljamo t.i. kombinirano cepivo in ga enostavno imenujemo cepljenje proti kugi. Veterinar bo ob cepljenju vse to vpisal v knjižico.

Če bodo vsa cepljenja opravljena in knjižica temu primerno izpolnjena in potrjena, na prehodu meje ne bo težav.

Lepe počitnice!

Tomo Wankmüller
dr. vet. med.

BREZBROKAVIC

Čvek, čvek, čvek...

Saj poznate tisti rek: "po bitki so vsi generali". Približno tako se dogaja, ko gledaš najprej prazen list papirja, napišeš nekaj stavkov, ki so neke objavljeni in se takoj najde kopica kritikov, ki bi to tako al' pa drugač' boljše napisali. Hja, res je lahko ocenjevati delo nekoga, sam pa ne narediš nič ali pa še kakšno stvar dodatno bremžaš. Tako tudi nastajajo čveke. Vse pa so približno po enakem scenariju: Nekdo je slišal, da je nekdo povedal, da menda pozna nekoga, ki je bil zraven, ko se je bojda nekaj skoraj zgodilo. Velikokrat pa se zraven zvrne kakšen kozarček rujnega ali pa kofetek, da zapolni ta vmesne pavze med posameznimi situacijami.

Gradiva za čvekanje pa nikoli ne zmanjka. Težja kot je situacija, več je snovi, iz katere se zamesi osnova. To torej pomeni, da se za čvekanje vedno dogaja marsikaj zanimivega, seveda pa ne bo nihče priznal, da so te napisane čveke zaslužne, da se je kakšna zadeva potem zaradi tega pisanja pospešeno uredila. Res pa je, da tele pisarije niso krive, da je občinski proračun za letošnje leto sprejet že v petem mesecu leta. Država menda še ne ve točno, kdaj ga bo skup' spravl'a. Vsak novi minister pa se hvali, kaj bo vse boljše. Počasi se jim izteka sto začetnih dni, potem pa se bodo začele težave z opozicijo, ki pa ni enotna, tako kot tudi naša občinska ne. Mogoče pa bomo kdaj doživeli dan, ko bomo izvedeli, kako so glasovali občinski svetniki kakšne stranke o določenih zadevi ali kako so se odločali člani kakšne komisije. Marsikoga bo verjetno presenetilo, da se včasih

glasuje drugače, kot kakšni strankarski veljaki razlagajo širokim množicam ali posameznikom. Posebej je to zanimivo pri tistih stvarih, ki nas najbolj žulijo: cestah, novogradnjah, kmetijstvu pa pri otroškem varstvu in verjetno še kje. Bolj kot čakamo, bolj razmišljamo tudi o tem, kateri svetniki bodo v svetu občine Šoštanj zdržali celoten mandat. Menjavajo se kot po tekočem traku. Čudna stvar je tale lokalna samouprava, kot jo tako zveneče imenujemo. Verjetno marsikoga zanima, če je to menjavanje dobro za delovanje sveta. Ja, če svet lahko primerjamo z našimi podjetji, potem nekaj drži; nobena firma ni dobro poslovala, če je kar naprej menjavala vodilne ljudi. Pa tudi na Ustavnem sodišču nas že kar dobro poznajo, saj iz Šoštanja zelo aktivno pišemo vprašanja, o katerih odločajo ustavni sodniki. Ti verjetno naše probleme rešujejo za malo južino ob problemih zakona o denacionalizaciji, zdaj pa sploh, ko postaja tako strašno vroče okrog Evropske unije, ki bo menda še Slovenijo razdelila na pol. Eni bi bili v EU, drugi pa na Balkanu. Hm, res smo čudni Slovenci, pa tudi mi, šoštanjski občani. Mogoče je zdaj za to krivo tudi vreme, ki je menda nekaterim preveč razgrela glave. Treba jih bo ohladiti. Lepo bo, če bo to kmalu možno v šoštanjskem bazenu.

Pa lep pozdrav!

PeTur

GLOBINSKO ČIŠČENJE II.

G. frEnd, Vi pišete, da g. svetnik Rajko Zaleznik ni našel v zapisniku zapisano zastavljeno vprašanje glede skladiščenja igralnih avtomatov g. Marjana Vrtačnika. Na videokaseti je jasno vidno, kako smo sprejemali zapisnik seje sveta, kako visoko je dvignil g. Zaleznik svojo roko in se tudi strinjal s takšnim zapisnikom. Danes oporekate tej odločitvi. Priporočam Vam, da se vsedete na seji sveta poleg g. Zaleznika in mu sproti dajete nasvete, kdaj naj dvigne roko. Pišete tudi, da je ga. Milojka Plamberger omogočila g. Marjanu Vrtačniku-Ciglerju zaenkrat brezplačno skladiščenje aparatov v sejni sobo krajevne službe. To je čisto natolečvanje in laž. Imenujete tudi s polnim imenom, vi pa se skrivate za prijateljem (frEnd).

NAVLAKA II.

Čiščenje SDS članov - ne stranke ampak članov. Ker sem našel mojo listo v časopisu iz leta 94 sem se odločil, da javno skozi ta časopis čestitam in se zahvalim g. Francu Rogelšku in Rajku Zalezniku iz stranke SDS, ker sta dobro in čvrsto nalepila moje plakate. Lepila sta jih v Šoštanju, Ravnah, Gaberkah, Topolšici in tudi po svojem županu, seveda za kračo pri gostilni Grudnik. Prosim, da očistita svojo navlako.

Marjan Vrtačnik-Cigler

KRESOVANJE

In je minil prvi maj! Saj ne, da hočem komu škoditi, ampak... Pričakovanje in predpraznično vzdušje, vse se strne v ta večer. Večer pred prvim majem. In mi patrioti smo seveda drveli na vsak hrib, kjer se je prikazal plamen. Pardon! Ne na vsak hrib, ker vsak hrib ni dostopen delavskemu razredu. Nekateri hribi in domačije ne poznajo te poante. Saj je res že preživela, pa naj bi vseeno ostala. Ostala bi naj za vsakega in za vsak žep, za vsako plačo in vsakega prijaznega človeka. Tako razočarana,

kot sem bila, ko sva z možem prišla k Vržišniku na Lom, že dolgo nisem bila. Pri vstopnini 300 SIT, ki so jo zahtevali, sem pričakovala, da mi bodo položili rdeč tepih (oprostito, pišem po domače, kakor je bilo). Povedali so še, da je letos drugače. Da vidimo, si pravim in se kljub prepiru prerinem v notranjost. Mož je namreč iz principa ostal zunaj. Ja, res je bilo drugače. Bilo je prazno. In ko sva spregovorila par prijaznih besed z Brendijem, za katerega mi je žal, da je sploh igral, spila čaj za 300 SIT (verjetno je bil pripeljan naravnost iz Kitajske), sva se z možem lepo obrnila in odšla. Pa še zdaleč nisva bila edina.

MIko

CVETLICA S ČEBULICO

Če kar nekaj časa je, odkar me je pot vodila mimo Kajuhove šole. Nemalo sem bila začudena, ko me je ustavljal prikupen fantič, star od 7 do 8 let. Zelo olikano me je poprosil, če bi mu bila pripravljena poiskati oziroma pokazati cvetlico z čebulico. Bil je namreč v veliki zagati. Učiteljica (ne vem, katerega razreda) jim je dala takšno domačo nalogo. Kdo ve, zakaj tega ni storil doma. Povsem sodeč je moral biti doma nekje iz bloka, saj revež resnično ni poznal dosti cvetic. V bližini so bile urejene šolske gredice s tulipani. Ob pogovoru je takoj razumel, da imajo tudi te vrste rož čebulice. Vendar je tudi razumel, da se jih ne trga, še manj pa izpulji. Pa sva iskala dalje. Slučajno sem zagledala ob robu košatega

grma dve mali, oziroma že dolgo ne cvetoči narcisi. Sporazumala sva se, da te bi pa menda lahko, saj vendar mora imeti domačo nalogo. Trudil se je, da bi prišel do celotne rastline, vendar ni imel pri sebi ničesar, razen svojih rok. Meni se je mudilo dalje. Ob kasnejšem vračanju mimo omenjenega kraja, pa sem samo iz radovednosti pogledala za že prej omenjen grm. Tistih malih narcis ni bilo več. Torej se je fantič potrudil ter opravil svoje malce zamujeno delo. Resnično sem bila vesela zanj, saj vsi vemo, kako se počutiš, če ti je bilo naloženo neko delo ali domača naloga, pa je iz ne vem kakšnih razlogov nisi uspel narediti.

R. Ž.

NAROD - ZAVEST - VZGOJA

Naslov ni izvit iz trte. Izvrva iz doživeltja, iz dejstva. Ta doživljaj sega v pravkar minule prvomajske praznike. 1. maj je praznik, celo mednarodni praznik dela. Vsakdo ga pojmuje po svoje. Svojemu pojmovanju in pomenu primerno ga praznuje po lastni izbiri. PRAZNIK!? To ni samo dan, ko so nekateri prosti svojih delovnih obveznosti. Tudi ni le dan, ko so šolarji prosti pouka. Je dan, ko praznujemo z vsemi častmi spomin na delavsko stavko daljnjega leta v Ameriki. Pri nas je ta dan DRŽAVNI PRAZNIK. V znak praznovanja in spoštovanja smo izobesili državne zastave. Simbol, ki pomeni najvišji ideal državnosti in vsega, kar je povezano z obujajočim spominom. Pomeni najvišjo obliko in stopnjo spoštovanja in polno zavest do izkazane spoštovanja. Ali so imeli približno zavest in občutek spoštovanja mladeniči v Šoštanju? Med

prvomajskimi prazniki so snemali zastave z drogov. Nadaljnje početje pa je bilo podobno absolutnemu vandalizmu. Podivjanosti in obsedenosti brez primere. S snetimi državnimi zastavami, ki bi naj pomenila vsakemu SVETINJO, so brisali cestni prah in na koncu še hodili po njih. Po končanih doseženih duških, so jih zavržene pustili ponižane in umazane na prašni cesti. Ti mladi niso imeli nobenega spoštovanja, nobene zavesti in zelo malo poznavanja o vsem, kar je vezano na praznovanje ali državnost. Žalostno je bilo gledati te šoloobvezne (še) otroke. Pomeni to njihovo početje totalno pomanjkanje osnovnega znanja o praznikih in praznovanju? Verjetno! Po vsem prepričanju ne bi počeli vsega tega. Oh, kako bi bilo lepo, ko bi jih v šolah pedagoški delavci tik pred prazniki informirali in jim obrazložili pomen posameznega pričakajočega praznika. Ob tem bi jih lahko podučili o osnovah državnosti,

njenih simbolih in jim na takšen način prebujali narodno zavest. Zagotovo bi jih z zanimanjem poslušali. S časom pa bi tudi tem mladeničem ostalo nekaj malega v spominu. Verjetno se ne bi več podajali v pustošenje, uničevanje in onečaščenje častnih znamenj naše mlade države Republike Slovenije. Zaskrbljena in brez besed sva z znancem pobrala pohojene in umazane zastave. Znanec jih je odnesel domov. Doma jih je žena oprala in zlikala. Lepo oprane jih je pozneje predal na ustrezno mesto. SLOVENCİ, kam bomo prišli s takim in podobnim obnašanjem? Današnji prispevek naj bo za premislek in oceno vsakemu posamezniku. Pričakujem in prepričan sem, da se homo v prihodnje le zbrali in skupaj pričeli spoštovati vse, kar je skupnega s prazniki, praznovanjem in narodno zavestjo.

G. Cverlin

PROMETNI (NE)RED

Lepo je opazovati brezskrbnost in igrivost otrok, naj si bo na igriščih, pred šolo ali kjerkoli drugje. Ko pa zaidejo na cesto, se pogosto navidezna brezskrbnost konča. Vsaj za starše. Koliko nevarnosti preži na otroško igrivost. Kljub nenehnim opozorilom po časopisih in radiu ter v šolah je prometna vzgoja včasih čisto premalo. Za varnost v prometu se naj bi poskbelo tudi s prometno ureditvijo. Preozke ceste, nepregledna križišča, pomanjkanje pločnikov in kolesarskih stez. Vse to dodatno ogroža varnost naših otrok. Prav takšno prometno (ne)ureditev najdemo na cesti iz Lokovice proti rudniku. Ob prometu, ki se na tej cesti drastično povečuje, za otroke in ostale pešce nekaj ur na dan enostavno ni prostora. Raznim uslužbenecem rudnika in tudi drugih podjetij se po končani službi seveda mudi domov. Tako nagneteni povzročajo ob konicah pravi prometni "tornado". Na žalost je na križišču magistrale tudi avtobusna postaja, od katere morajo šolarji po cesti do doma. Najlaže je otrokom, ki jo proti domu mahnejo kar čez travnike. Teže pa je tistim, ki morajo prepeščitati skoraj polovico ceste, da dosežejo svoj cilj, varen dom. Ne bi pisal o vozniki neučakanosti in nedisciplini, ki se je ne da vedno nadzirati ali omejevati. Prej bi bilo smiselno, da se podobne stvari pričnejo reševati z namenskim prostorom na cestišču, rezerviranim samo za pešce. Smo dokaj mala občina. Zato moramo te svatvi toliko bolj preudarno in pravočasno urediti. In to še prej, predno katerokoli od naših cest preimenujemo v cesto smrti.

FOTO: PeRa

PeRa

Po naročilu

Predsedniku sveta občine Šoštanj se je v zadnjem Listu zapisalo, da je nekdo zmedel še tiste svetnike, ki jim ni bilo naročeno, da glasujejo proti predlogu. S tem razkriva pritiske, lobiranja in vse, kar spada k temu. Nadalje je predsednik zapisal, da je primer obnašanja svetnikov dokaj žalosten, saj je jasno, da osebna čustva in zakoni ne grejo skupaj. S tako zapisanim stavkom je sam sebe naivno razkril - kako pa je sploh vedel, kako je bilo naročeno glasovanje svetnikom? Najbrž tako, da je bil on sam udeležen pri sceniranju glasovanja. Na koncu zapisa pa se obnaša pristransko in pove, da je bil namen

nekega svetnika z nastopom izjavo. Skratka, vse to nas navaja na zaključek, da predsednik Anton Skornšek (SKD) ni več naklonjen vsem svetnikom enako, kar še izkorišča skozi poročanje za proračunski denar s sej sveta v Listu občine Šoštanj. Namreč, List je sofinanciran iz proračuna oziroma iz žepa davkoplačevalcev. Je morda tako obnašanje predsednika prvi znak njegovih resnejših težav?

frEnd

Slovo svetnika

Ob koncu mandata svetništva v Občini Šoštanj je ex svetnik Peter Radoja dal izjavo: "Prva liga. Sedaj, ko se mi ne bo več treba ukvarjati s tolmačenji raznih ciglozevov, ki so v rangu otročarij iz vrtecv, se bom spet posvetil naravi."

SEDEMDESETA

Z naslovom današnjega teksta sem želel označiti obdobje, ki je v desetletju, ko sem še obiskoval osnovno šolo, po mojem mnenju pomembno vplivalo na KULTURO, s tem pa tudi na ARHITEKTURO. Predvsem gre za čas osvobajanja človekovega duha, ki je rodil "otroke cvetja", mirovniška gibanja (peace brother), anarholiberalizem in študentske demonstracije, rock glasbo, drogo, svobodno ljubezen (make love), končanje vietnamske vojne (not war), dolge lase, tkanine s cvetjem, jeans, itd. To burno obdobje se torej mora na svoj način odražati tudi v naši bolj arhitekturni zgodbi.

Ne more biti zgolj slučaj, da se je v sedemdesetih zgodila tudi menjava generacije arhitektov. Od PLEČNIKA in VURNIKA je vodilni vpliv na ljubljanski arhitekturni šoli prevzel E. RAVNIKAR (oče tudi arhitekta E. Ravnikarja, znanega kot pisca knjige o UDBOMAFIJI). S svojim vplivom je vzgojil generacijo arhitektov, ki so s svobodo sedemdesetih zavračali racionalno in tradicionalno ter iskali svoj, neke vrste SLOVENSKI STIL, ki naj bi pretrgal tradicionalne vezi in z ekspresionističnim ustvarjanjem poiskal novo originalno pot. Šlo je torej za rušenje obstoječih vrednot in pravil oz. zanikanje tako imenovanih "VEČNIH PRINCIPOV LEPEGA". Naša nekdanja država je to Tipična stavba sedemdesetih na Kajuhovi je lesen zaključek dobila ljudi "osvobodila" (set me free) z uvedbo SAMOUPRAVLJANJA (sprememba ustave SFRJ leta 1974).

Tipična stavba sedemdesetih na Kajuhovi je lesen zaključek dobila ljudi "osvobodila" (set me free) z uvedbo SAMOUPRAVLJANJA (sprememba ustave SFRJ leta 1974).

Kako se torej prepozna stavbo, zgrajeno v sedemdesetih? Najbolj očiten znak je postavitev stavbe v prostor. Stavbe, ki stojijo, kakor bi padle z neba, nam pričajo o odsotnosti osnovnih urbanističnih pravil. Stavbe se ne vklapljujejo v okolje in obstoječim stavbam ne priznavajo obstoja, tako da se včasih zdi, da se je stavba izgubila iz neke druge zgodbe. Amorfne fasade nadaljujejo zmeden pripoved o izgubljenih arhitekturnih členih, saj ni več možno razlikovati okna od stene, prtiličja od nadstropja, venca od strehe ali vhoda od balkona. Industrijsko ponavljanje montažnih gradbenih elementov zabiše občutek začetka in konca ter daje vtis, da stavba še ni končana. Arhitektura torej spregovori z novim jezikom, ki ga ne prepoznamo in zato ne razumemo.

Okorni poskus kako zaključiti streho na stavbi ob Levstikovi.

Priznati pa je treba, da je samoupravni sistem (bivši SIS-i) in industrijski odnos do gradnje (z odsotnostjo kulture) takrat pomagal zgraditi za današnje razmere ogromno število stanovanj. Takšne potrebe je narekovala na delovni sili temelječa industrijska proizvodnja in plansko dogovorna ekonomija. S številnimi skladvnicami stanovanj, ki kar kipijo na vse strani, je to obdobje pustilo močne sledi. Seveda v Velenju veliko bolj drastično kot v Šoštanju.

Streznitev je prinesla šele ekološko-energetska kriza v osemdesetih, ki se je v Sloveniji stopnjevala vse do nastanka nove države. Generacija arhitektov, ki je v sedemdesetih tako močno posegla v prostor, v glavnem še vedno deluje, le da njihove stavbe danes spominjajo na obupno iskanje klasičnega arhitekturnega jezika oziroma lepoto, ki so jo nekoč, nekeje v sedemdesetih, za vedno izgubili.

Edi VUČINA

naši biseri Svetloba

Naši Biseri

Ob besedi svetloba verjetno vsi najprej pomislimo na sončni vzhod. Potrepljivejši vemo, da je poprej še zora - tisto lepo počasno obarvanje neba, najprej plavkasto pa oranžasto, rumeno in naposled SONCE - svetloba. Življenje. Malo manj poetično, ampak približno s takim veseljem sem doživel trenutek, ko sem se peljal iz Šoštanja proti Penku in nenadoma spoznal, da tiste stare odurne bajte ni več. Pogled mi je kar zaplaval proti hribom v daljavi; še zapeljal sem skoraj kar naravnost. Tisti uvod o zori - da svetloba bo - sem začel čutiti že ob izgradnji mostu na vhodu v Šoštanj. Vkljub projektnim pomanjkljivostim mi je pomenil zoro v urejanju Šoštanja pod novo komando. Jaz, prepričan nasprotnik malih občin (kakor seveda tudi drobitve gospodarstva na čim manjše enote), sem takrat dejal sam sebi: no, saj, mogoče pa res ni čisto slabo, če smo samosvoji.

Ko je pa šla tista bajta proč, je to bila svetloba. Šoštanj se je s tem znebil grde račke, pogled proti zapadu je pa tak, da bi stal in gledal. Pravi biser (železovje bomo že še počistili, za kakšno fasadico pa bo TUŠ še tudi izbrskal).

Hodim po Šoštanju tudi ponoči. V času, ko je trda tema. Lep je. Tihota ulic in razsvetljava cestnih svetilk. S pločnika čisto prijetno.

Pa ste kdaj pomislili, kaj pomenijo nočne osvetlitve z občutljivega zasebnega dojemanja okolja? Ste kdaj pogledali na nočni Šoštanj s hriba v okolici? Potem vas je gotovo zbudilo v oko, da nekatere svetlobne pike preveč pikajo.

Preskočimo na trditev, da je osvetljevanje tudi neka strokovnost. Dejal bi celo, da je tehnična veda v urejanju okolja. Četudi bi hote zanemaril vprašanje racionalne porabe energije (luč, ki po nepotrebnem sveti v nebo, ne opravi dela na prostoru, ki mu je svetloba namenjena), ostane vpra-

šanje onesnaževanja. Menim, da je svetloba tako kot s hrupom, z dimom, s prahom in podobnimi stvarmi - če je je preveč, pomeni motnjo za normalno urejeno in prijetno življenje. Pomeni onesnaževanje. Morda sem prvi, ki je spregovoril o svetlobnem onesnaževanju. Pojdite ponoči na Pusti grad pa boste vedeli, o čem govorim. Našli boste najmanj štiriindvajset premočnih luči (sploh ne bom sprožil tistega problema, ko сосед sosedu premočno - recimo nasilno - sveti na dvorišče ali v spalnico). Problem je morda za koga neznat. Zaspanci ga sploh ne poznajo. Imam smolo, da sem bil včasih malo zvezdogleda in še danes rad pogledam v nočno nebo. In takrat pravzaprav najbolj pomislim na to, zakaj hudiča Gorenje ne spravi te svetlobe na dvorišče, proti tatovom, ampak jo po nepotrebnem pošilja v nebo in v moj daljnogled (naj mi gorenjčani oprostijo, gre zgolj za primer od onih štiriindvajset ali več - stvar ocene).

Pa res ne gre za zelo pomembno zadevo. Jaz se zapeljem v Zavodnje in postavim stojalo pa je. Prišla mi je na misel še ena svetloba. Svetloba Evrope. Sesuli smo (ne najboljši) socializem, zaradi blišča (svetlobe) zapada, zdaj se pa nekateri treznijo in začenjajo razmišljati o tem, kaj je prava svetloba. Nikoli se nisem ukvarjal s politiko, zdaj pa si ne morem kaj, da ne bi čestital dr. Korunu, da ima jajca od LDS zahtevati čiste račune (in to vključno Janševi memento mori konferenci pobudi imenovani, Podobnikovi rdeči luči in Kučanovem prijaznem priporočilu). Res je zadnji trenutek, je pa še. Ko bi le kdo hotel vprašati še kaj več. Nerodno ime si je izbral za svoje civilno gibanje; tako blizu Jezuščkovega je, da takoj pomislim na jagnje - razen, seveda, če bi tudi drugi Slovenci imeli dovolj jajc. Zgodovinsko gledano so jih nekateri vendarle imeli. Torej v narodu so.

Mungo

ŠOLSKE *novičke*

Učenci o starosti

Na osnovni šoli Bibe Roecka smo v okviru gibanja "Mladi raziskovalci za razvoj Šaleške doline" izdelali raziskovalno nalogo z naslovom *Želje in pričakovanja starejših ljudi v KS Šoštanj*. Pri nalogi je sodelovalo 13 učencev 8. a in 8. b razreda. Na javni predstavitvi vseh raziskovalnih nalog pa so nas zastopale Andreja Jazbec, Aleksandra Zaje in Natalija Hudournik. Na kratko so predstavile bistvo in rezultate našega dela.

Naloga je temeljila na intervjuju s 30 starostniki nad 70 let v Šoštanju. Pri tem delu smo se veliko naučili, dobili zanimive rezultate in začeli nekoliko drugače gledati na obdobje starosti. Ugotovili smo, da so pričakovanja, smisel in želje starejših ljudi odvisni od številnih dejavnikov in zelo raznoliki. Za njihovo počutje je zelo pomembno življenje v družinski skupnosti. Med krajani, starejšimi od 70 let, in nami (učenci) je velika generacijska razlika. Dobro bi bilo, da bi mladi in naši starši že zdaj začeli posvečati večjo pozornost obdobju staranja ter razmišljati o tem, kako bomo takrat živeli, da bo naše bivanje polno in smiselno. Prišli smo tudi do spoznanja, da si starostniki želijo predvsem zdravja, so aktivni, od mladih pa pričakujejo predvsem spoštovanje.

Zahvaljujemo se vsem, ki so nam pri raziskovalni nalogi pomagali, predvsem pa našim starostnikom, ki so nas prijazno sprejeli in si vzeli čas za prijeten pogovor z nami.

učenci OŠ Bibe Roecka

TABOR MLADIH PLANINCEV V KOPRIVNI

Mladinski odsek Planinskega društva Šoštanj bo letos prvič po relativno dolgem premoru organiziral Tabor mladih planincev v prelepi koroški dolini Koprivna, ki se nahaja ob vznožju Raduhe, Olsve in Pece. Ob osnovni šoli v Koprivni bo postavljen tabor celo poletje, za naše društvo in za Planinsko društvo Gornja Radgona pa je rezerviran termin od 13. do 20. julija 1997. Vodstvo tabora bodo sestavljali mentorji planinskih skupin iz šoštanjskih osnovnih šol ter izkušeni vodniki našega društva, ki bodo poskrbeli za resnično kvaliteten program, saj bo eden član vodstva skrbel za največ pet otrok.

Tabor je namenjen osnovnošolcem od 5. do 8. razreda, cena sedemdnevnega tabora znaša okoli 11 000 sit. Zanimirane prosimo da pohitite s prijavi, saj je prostih le še nekaj mest (največ 10). Prijave sprejemajo: - osnovna šola KDK Franc Petek tel.: (063) 853-547, - osnovna šola Biba Roeck Danica Švarc ali Vida Rehar, - ter načelnik MO PD Šoštanj: Matej Kortnik, Lokovica 55, 3325 Šoštanj. Pisne prijave oddajte najkasneje do 10. junija 1997.

MO PD Šoštanj

N A R O Č I L N I C A

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA: 1000 SIT

NASLOV: LIST OBČINE ŠOŠTANJ, p.p. 4, 3325 Šoštanj

- Izdaja: OBČINA ŠOŠTANJ • Naslov: Trg svobode 12, p.p. 4, 3325 Šoštanj • tel.: (063) 882-652 • Odgovorna urednica: URŠULA MENIH
- Uredništvo: JOŽICA ANDREJC, IDA JLENKO, PETER RADOJA, PETER TURINEK, EDI VUČINA, BRANKO VALIČ • Oblikovanje: MARKO MARINŠEK • Lektoriranje: URŠA MENIH • Tisk: TISKARNA VELENJE d. d.
- Po mnenju Urada vlade RS za informiranje št.: 4/3-12-177/94-23/36 spada List občine Šoštanj med proizvode iz 13. točke tarifarne številke 3 prometnega davka.

Tiskano na recikliranem papirju